

Крајње необична чињеница да ниједна српска телевизија не преузима директан пренос из Међународног суда правде постала је кудикамо разумљивија после иступања Харолда Хонђу Коа, правног заступника САД и шефа америчке делегације у процесу између Београда и Приштине. Наиме, оно што је Хонђу Ко изговорио у Палати мира потврђује да су били у праву сви овдашњи евроскептици, који годинама уназад упозоравају на погубне последице "сарадње" са Хашким трибуналом и на то да, од 17. фебруара прошле године, приближавање Европској унији значи удаљавање од Космета. После Коовог излагања [\[1\]](#), доста је јасније због чега актуелним српским властима, које су апсолутна идеолошка супротност евроскептика, није у интересу да слика из Палате мира допире до српских гласача.

Бранећи одлуку своје државе да призна "независност" Косова, Хонђу Ко се, између осталог, позивао на пресуду Милану Милутиновићу у Хашком трибуналу, из које је навео да су косовски Албанци били изложени државном насиљу, које је кулминирало 1999. године када је "убијено 10.000, а протерано око милион Албанаца". Оваква аргументација америчког правног заступника представља потврду најцрњих слутњи многих овдашњих интелектуалаца, аналитичара, политиколога, али и политичара, да ће нам се изручивање некадашњих државних функционера Хашком трибуналу обити о главу у најгорем тренутку. Још од како су Зоран Ђинђић и Чедомир Јовановић на Видовдан 2001. "храбро" и "бескомпромисно" послали Слободана Милошевића пут хашке тамнице, а ту њихову одлуку најгласније правдао тадашњи министар правде Владан Батић, свако ко је посумњао у крајње ефекте такве "сарадње" са Хагом био је подвргнут ругању и исмевању. Изручивање Милошевића, а ускоро и осталих државних, војних и полицијских функционера из деведесетих, ДОС-овски прваци представљали су народу као пречицу до бољег живота, безвизног режима, изобиља Европске уније... Уверавали су нас да Ричард Меј и друге судије Хашког трибунала не суде српском народу, већ искључиво појединцима, односно, да је процесуирање тих појединаца пред Хашким трибуналом још и најбољи начин да Срби скину колективну кривицу са себе! Они који су у свему томе видели опасну муницију за не баш пријатељски настројене светске моћнике бивали су маргинализовани, те оклеветани као остаци "милошевићевске политике" (чак и ако су провели деведесете борећи се против тог истог Милошевића), ригидни националисти, заслепљени клерофашисти, пропагатори ратних злочина и ратних злочинаца, кочничари "модернизације" Србије и њеног окаснелог цивилизацијског напретка...

Ако и нико пре њега, Харолд Хонђу Ко показао је својим излагањем да су овдашњи противници Хашког трибунала, прве "политичке реалности" на коју су нас навикавали од 5. октобра наовамо, нажалост били потпуно у праву у свом опрезу према институцији

која никада није ни показивала намеру да суди хрватском, босанском или албанском руководству, већ само српском. Реалност коју сада имамо је да ће амерички, британски, француски или било који други правници, до краја света и века моћи да потежу пресуде Хашког трибунала против Србије.

Још једна илузија коју је разбио Хонђу Ко, иначе верни следбеник Клинтонових, најмоћније породице америчке политике [2], јесте она да оспоравање косметске "независности" није ни у каквој вези са процесом европских, или евроатлантских интеграција. Како преносе извештачи из Међународног суда правде, амерички заступник рекао је да је независност Косова учврстила стабилност у региону и "отворила врата европске будућности" за све државе. Како је то "независност" јужне српске покрајине "отворила врата" осталим државама региона, не би требало да нас превише занима. Али, оно што би било добро да нама, као српској јавности, буде протумачено, јесте како су то Хашим Тачи и компанија прошлогодишњом Приштинском декларацијом "отворили врата европске будућности" Србији, коју Хонђу Ко свакако убраја у државе региона. Очигледно, Хонђу Ко зна нешто што ми не знамо. Или се правимо да не знамо, јер је лакше радовати се "белом шенгену" који, зачудо, не важи за наше држављане са Космета, уколико се претварамо да он нема никакве политичке последице.

Оперисана од навике да свом становништву појашњава зашто ради то што ради, а не ради оно што би било логичније да ради, власт у Србији жестоко профитира на томе што нема директних преноса процеса пред Међународним судом правде. Можемо само да нагађамо које су још овдашње слутње добиле тамо своју најцрњу потврду. Ипак, нема горе слутње од ове са којом се суочавамо сада – да је сав труд владајућих кругова да сакрију суштину процеса у МСП од овдашњих гласача био потпуно сувишан. Односно, да ће српска јавност крајње равнодушно посматрати како се свака манипулација, која јој је била сервирана у последњих девет година, претвара у огољену лаж.

---

[1] Види:

<http://www.politika.rs/rubrike/tema-dana/Rusija-Savet-bezbednosti-dozvoljava-secesiju-samo-kolonijama-SAD-Presuda-Milutinovicu-dokazala-zlochine-nad-Albancima.sr.html>

или:

Ко још није схватио, објасниће му Ко

Пише: Страхиња Богдановић
четвртак, 10 децембар 2009 12:20

---

http://www.danas.rs/vesti/politika/rusija_i_amerika_sucelili_stavove.56.html?news_id=178660

[2] http://en.wikipedia.org/wiki/Harold_Hongju_Koh